

sen 1916 en 1918. In Duitsland heerste in die jaren van de Eerste Wereldoorlog een ernstig tekort aan vooral eiwit- en vitaminerijk voedsel. De Duitse regering wilde met de import van mosselen dit tekort aanvullen. Omdat er in dat land een gierende inflatie heerste, eisten de Zeeuwse mosselvisserij betaling in harde zilveren rijksdaalders en guldens.

Tijdens de meidagen van 1940 werd de VE 7, samen met de VE 6, door de Nederlandse marine voor de sluisen tot zinken gebracht. Een zinloze daad, volgens de heer Leeman. Schipper Rein van Beveren, die als vrijwilliger dienst had genomen bij de marine, liep in diezelfde periode met het marinevaartuig BV 34 voor Westkapelle op een mijn. Alle opvarenden van dit schip kwamen daarbij om.

In zijn artikel over de Arnemuidse vissers besteedde de heer De Voogd ook aandacht aan de benamingen die de vissers gaven aan de stromen, banken, geulen en tonnen binnen hun visgebied. In de jaren tachtig van de vorige eeuw werden er binnen de HKW plannen gemaakt voor een inventarisatie van deze namen, maar daar is het bij gebleven. De heer Leeman sluit zich dan ook aan bij het pleidooi van de heer De Voogd om deze inventarisatie weer op te starten. Het moet volgens de heer Leeman toch niet zo veel werk zijn. De laatste Walcherse vissers die nog kennis kunnen hebben van deze benamingen zouden moeten worden opgespoord en samen met hen zou, met als basis de lijst van De Voogd, aan de slag kunnen worden gegaan. De heer Leeman vraagt zich af of het bestuur van de HKW zou kunnen overwegen deze inventarisatie op te starten.

Schilder Thienhaus

In *De Wete* van januari jl. stond een reactie op een vraag over de Duitse schilder Rudolf Thienhaus die in de jaren twintig van de vorige eeuw op Walcheren heeft gewerkt. Prof. dr. C.A. van Swigchem uit Amsterdam zond de redactie een uitgebreide toelichting over de persoon van deze Duitse schilder. Uit de reactie van de heer Van Swigchem geven wij het volgende door.

“Rudolf Thienhaus, geboren in 1873 te Berlijn, was kunstschilder van beroep. In de periode 1926-1940 is hij verschillende keren in Nederland werkzaam geweest, met name op Walcheren. Hij was dan de gast van de familie Coumou-Karels te Middelburg, de eerste keer in hun huis op de Seissingel, daarna in hun woning Lange Delft 18. Willem Egbert Coumou was technisch ambtenaar, later hoofdamtenaar bij de Waterstaat op het eiland Wieringen. In 1921 volgde een promotie naar Zeeland waar hij tot januari 1935 werkte.”

De heer Van Swigchem heeft de zoon van het echtpaar Coumou-Karels uitgehoord over hun contacten met de Duitse schilder. “De familie Coumou heeft Thienhaus leren kennen doordat zij meededen aan de hulpverlening aan Duitse kinderen die na de Eerste Wereldoorlog ondervoed waren geraakt. Door deze ‘kinderzorg’ kwamen zij in contact met de zuster van Rudolf Thienhaus. Van haar vernamen zij het nodige over de kunstschilder, wat resulteerde in een uitnodiging aan hem om eens naar Middelburg te komen. Aan die invitatie gaf hij dankbaar gevolg. Walcheren, met zijn prachtige landschap, zijn oude steden en niet te vergeten zijn klederdrachten, was een soort bedevaartsplek voor artiesten uit binnen- en buitenland.

De Coumous ervoeren Thienhaus als een rustig, vriendelijk, intelligent en bescheiden man en boden hem graag logies. In het grote huis Lange Delft 18, bij de Gasthuiskerk, konden ze voor hem een kamer beschikbaar houden die hij als atelier kon inrichten. Hij hoefde voor zijn verblijf in Middelburg niet te betalen. Het ligt voor de hand dat hij, om iets terug te doen, portretten van zijn weldoeners en hun kinderen maakte.

Thienhaus' productie beperkte zich overigens niet tot portretten. Hij was een 'omni-voor' en vervaardigde stadsgezichten,

landschappen, stillevens en bloemstukken. In het artiestenstadje Veere werkte hij ook. Veere was voor Coumou de oversteekplaats naar het tot zijn werkterrein behorende Noord-Beveland en terug. Hij kon soms de kunstschilder een lift geven. Thienhaus heeft in Veere niet behoord tot de *fine fleur*. Het niveau van de kunstenaars verbonden aan de Schotse Huizen heeft hij niet gehaald."

De zoon van Rudolf Tienhaus, Peter, heeft ook op Walcheren gewerkt. Het is dus zaak, vertelt de heer Van Swigchem, R. en P. uit elkaar te houden.

Jaarverslag

Jaarverslag 2003 van de Heemkundige Kring Walcheren, goedgekeurd tijdens de jaarvergadering van woensdag 21 april 2004, gehouden in de aula van de Zeeuwse Bibliotheek te Middelburg

Inleiding

Ook in 2003 is het ledental van de Heemkundige Kring Walcheren weer gegroeid. We begonnen het jaar met 2.497 leden en sloten op 31 december 2003 af met 2.638 leden.

Bestuur

Het bestuur kwam in het verslagjaar zes keer bijeen. Tijdens de jaarvergadering van 23 april 2003 trad de heer H.J. Vader tussentijds af als voorzitter. In zijn plaats werd tot voorzitter benoemd de heer K. Meertens.

Eveneens tijdens deze jaarvergadering was mevrouw C.N. Polderman aftredend als bestuurslid en statutair niet herkiesbaar. In haar plaats werd benoemd mevrouw K.R. van den Heuvel. Deze avond werd ook het 2.500ste lid van de HKW gehuldigd.

Financiën

De financiële situatie van de vereniging is gezond. Er kan tot op heden worden voldaan aan de lopende verplichtingen.

Commissie Veldnamen

Het doel van de Commissie Veldnamen Walcheren is het op een wetenschappelijke manier verzamelen van vroeger gebruikte veldnamen op Walcheren. Inmiddels zijn er vijf veldnamenboeken verschenen.